Ч. 137. Второк 5 липня (22 червня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З парляментарних комісий. — Справи угорскі. — Вісти з Турєччини.

На передвчерашній конференциї бар. Бінерта з членами буджетової комісиї з тих партий, що противні обструкциї, ухвалено плян поборюваня обструкциї і вибрано комітет, який пильнував би нарад комісиї. Від суботи засіданє комісиї має тревати перманентно, отже в неділю, понеділок і т. д., аж доки не зломить ся обструкциї. Парляментарна реставрация буде отворена весь час, побіч салї нарад комісиї, буде уряджена спальня, получена з салею електричними дзвінками.

На суботнїшнім засіданю угорского сойму вибрано адресову комісию, а відтак міністри відповідали на інтерпеляциї. Коли по відповіди президента міністрів на інтерпеляцию о заборонї зборів християньских суспільників в Надь-Тополовец президент палати Навай ствердив, що палата приймає до відомости відповідь міністра, забрав голос пос. Юшт і заявив, що президент не мав права оголошувати такої заяви. Навай боронив свого становища, а коли пос Батяні з партиї Юшта перебивав єму, президент відобрав єму голос і замкнув засїданє.

Угорский міністер скарбу др. Люкач відбув недавно конференцию з австрийским міністром скарбу дром Білиньским. В тій конференциї взяли також участь ґубернатор і генеральний секретар австро-угорского банку. Нарада вела ся над цілим рядом банкових справ. Показало ся, що справа продовженя банкового привілею і инші банкові питаня не робили найменших трудностий. Зате дотичне питанє про платьбу готівкою довело до великих ріжниць в поглядах обох міністрів. Австрийский міністер скарбу опирає ся на платьбі готівкою, якої домагає ся угорский міністер скарбу. Небавом буде мусів др. Білиньский удати ся до Будапешту. Взагалі, як каже др. Люкач, є ще великі трудности і ріжниці в поглядах між тими обома сторонництвами.

Братя гр. Баролї, вибрані до угорского сойму яко прихильники ідеї 1848 р., розпочали забіги около утвореня спільного опозицийного бльоку, до якого мали війти сторонники Кошута, Юшта і католицке народне сторонництво. Народне католицке сторонництво і сторонництво Кошута заявили ся за бльоком, зате Юшт, порозумівши ся зі своїми сторонниками заявив, що злука з Кошутом неможлива, бо Кошут відкидає загальне, рівне, безпосереднє і тайне виборче право, а крім сего відрубність угорского банку.

В буджетовій комісиї п. Пльой домагав ся відчитаня протоколу послїдного засїданя. Протокол відчитано.

Пос. Корошец жадав супротив того, що вибрано кількох нових членів комісиї, аби ухвалу о замкненю дискусиї зреасумовано. Внесенє то відкинено 26 голосами против 1. — П. Ґостінґер питав, чи правдою є, що постановлено не переводити засїданя аж до покінченя справи італїяньского университету. Предсїдатель п. Кіярі відповів, що комисия має повну свободу в означуваню своїх засїдань. Відтак промовляв пос. Демшар, а по нїм пос. Граский, який своєї бесїди не докінчив. В часї промови п. Граского прийшло між пп. Станком а Прохаскою з причини непорозуміня до дуже живої виміни гадок так, що була хвиля, коли грозило, що прийде до бійки.

В послїдній хвили доносять, що між Словінцями а більшостию прийшло до згоди і що Словінцї відступили від обструкциї, але полишать ся дальше в опозициї. Справа італїяньского университету буде отже порішена на нинїшнім засїданю комісиї.

Порта в своїй відповіди на ноту опікунчих держав задумує поставити їм домаганє, щоби в нарадах над остаточним полагодженєм кретийского питаня взяли участь також Австро-Угорщина і Німеччина. Віденьскі полі-

---

Число 47.

Кримінальна история — Джемса Пайна.

Вже більше як двайцять лїт тому, від коли я тут під „Золотим Львом“ кельнером. За кілька місяців перейму готель на себе; що правда, то не легко призбирати потрібних гроший, особенно же, коли не єсть ся старшим кельнером, але в осени позаторік стала ся тут подія, котра принесла менї відтак гарненьку суму.

То було підчас перегонів в Брайтонї. Під ту пору бувають всї комнати занятї; по найбільшій части займають їх старі гостї. Розуміє ся, що знайдуть ся й деякі чужі, що перший раз до нас заїзджають. Одним з таких був і пан Джон Адамзон. Позаяк він, як то єсть в звичаю, не замовив собі комнати наперед, то мусів вдоволити ся числом 47. В звичайних часах ніхто в тій комнатї не мешкає; вікна єї виходять на таке місце між мурами, куди лиш сьвітло заходить, а до того має она ще й таку прикмету, якої майже ніхто не любить, она бачите єсть незвичайно висока, бо переходить через два поверхи. Але деякі нервові люди люблять там мешкати, бо кілька кроків звідтам знаходять ся на коритари дверці, котрими можна вийти на дах до драбини від огню. Але звичайно не хотів ніхто наймати комнати число 47.

Але пан Адамзон не противив ся тому. Коли було на него подивити ся, то чоловік набирав такого враженя, як колиб він привик до ще гірших комнат. Таке враженє робила не так єго одіж, хоч не конче добре на нїм лежала і виглядала, як колиб він мав єї перший раз на собі, але він мав щось такого в собі, що характеризувало єго як звичайного собі чоловічиска. Нема сумніву, що він приїхав був сюди шукати щастя і при тоталїзаторі наповнити собі кишенї коштом других, але остаточно то само робили й другі наші гостї. Приміром той великий п. Доддс, „букмекер“, що їздив зі своїм секретарем і мешкав на першім поверсї з фронту; відтак капітан Леджер, що жив в дружбі з маркізом Спавеном і сер Тобі Грей, котрий сам мав три перегонові конї, між тим Фаворита, котрий станув до перегонів о золотий кубок. Всї тї люди бодай виглядали на зажиточних. Кождий мав полярес набитий банкнотами, що мало не тріс, а котрий до кінця перегонів міг був стати ще повнїйший або таки й зовсім порожний.

Ну, той пан Адамзон не виглядав зовсім на такого, що має богато банкнотів в кишени; але остаточно то нас зовсім нїчого не обходить, доки якийсь гість жадає постелї і може за неї заплатити; а що до якоїсь крадежі то наш століовий сервіс був з металю британія а панове Додде і капітан Леджер та сер Тобі знали дуже добре, де мають ховати свої гроші, бо від двайцяти лїт бували на перегонах і знали ся добре на злодійских штучках.

Що до мене мав, то я мав під ту пору тілько роботи, що менї було байдуже про того несимпатичного гостя під числом 47, котрий ходив пішки що дня на перегони і крім чарочки віскі до обіду мало що споживав в реставрациї. Лиш розуміє ся, він був менї підозріний, о „Золотий лев“ не для таких як він, що й він знав дуже добре. Він завсїгди нїби оправдував ся, що заїхав до такого готелю і в барі або в реставрациї робив завсїгди як найскромнїйші замовленя, бо жадав завсїгди лиш щось дешевого випити або з'їсти. Та й удавав, що нїби не знає нїкого та питав мене, н. пр. хто єсть пан Додде, котрий якраз вийшов з під числа 4; але менї здає ся, що він знав дуже добре наші гостї та й знав докладно, котрий з них якого дня найбільше виграв.

Якраз того року виграв був якийсь автзайдер [1]) а букмекери [2]) мали щастє. Того вечера розповідали собі гостї в реставрациї, що

---

[1]) Автзайдер (outsider) — кінь, котрий хоч і стає до перегонів, о котрім однак не припускають, що він зможе виграти.

[2]) Букмекерами (bookmaker) звуть ся ті підприємцї, що приймають заклади при перегонах і обдурюють людий: платять н. пр. 200 кор., коли якийсь кінь виграє, але звертають лиш четвертину, коли не виграє.

тичні круги не мають доси про сей намір Порти ніякої урядової вісти. В тих кругах звертають увагу на заяву Австро-Угорщини і Німеччини, які пристали би до концерту опікунчих держав і взяли би діяльну участь в переговорах що до критийского питаня, коли би мало зайти питанє що до основної зміни в міжнароднім становищи сего острова. А яко таке уважають прилуку Крети до Греції. Установленя автономії для Крети не вважають однак такою обставиною, яка вимагала би співучасти обох середно европейских держав.

Кажуть, що амбасадори опікунчих держав мають знов представити Порті, щоби положила конець бойкотови. Після інформацій Порти має кретиньска більшість під проводом Венізельоса переперти у инших сторонництв участь магометан в засіданях парляменту, а виконний комітет відповідно до бажаня держав згодив ся допустити магометаньских урядників до сповнюваня їх чинностий.

Новинки.

Львів, дня 4 липня 1910.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував офиціяла рахунков ого Намістництва, Мечислава Попеля, ревідентом рахунковим; асистентів рахункових Намістництва: Александра Гошовского і Йос. Фрідля офиціялами рахунковими; практикантів рахункових Намістництва: Флявіяна Хруповича, Едварда Аньола і Ів. Слизюка асистентами рахунковими Намістництва.

— **В справі кровавих подій на університеті** — доносить „Gazeta Lwowska" — одержали ми слідуючий урядовий комунікат: Дня 1 с. м. около 8 год. рано академічна молодіж рускої народности, котра день перед тим і рано тогож дня відбувала наради в салі руского „Сокола", заняла числом звиш 300 салю III. університету без доззолу ректора в цїли відбутя віча. Знаходяча ся в инших салях викладових польска молодіж побоюючись нападу на ректора, уставила в коритари лавки для затамованя переходу.

Рускі академіки виступили громадно із салї против польскої молодежи і впали на лавки. Проводир атакуючої рускої молодежи, академік, Адам Коцко, видобув ся перший на лавку, а звернений лицем до поступаючої за ним рускої молодежи, крикнув: Товариші наперед! Нараз — після зізнаня сьвідків — впав вистріл зі сторони рускої молодежи, котрий поцілив Коцка в голову. За першим вистрілом роздались дальші.

На відголос вистрілів і крик, який роздав ся, вступила до університетского будинку поліция в цїли заведеня порядку. Поліция розділила ведучу борбу молодіж, замикаючи значну її часть в чотирох салях, а позіставляючи решту на коритарях, а відтак замкнено будинок, не випускаючи ані не впускаючи до него нікого. О події повідомлено прокураторию державну. Прибувша небавком комісия судова зарядила протоколярне переслуханє молодежи полишеної на коритарях, котру в значній части випущено на волю.

На молодіж, замкнену в салях, наложив судия слідчий, на внесенє прокураториї державної, слідчий арешт а відтак заряджено відставленє арештованих до арештів судових при ул. Батория; перетягнуло ся то до год. 12 мін. 30 в ночи.

Товариство ратункове, котре візвано сейчас по заведеню спокою, удїлило на місци першої помочи девятьом раненим, з того тром слугам університетским.

По уділеню першої помочи, відставлено до шпиталю Адама Коцка, зраненого смертельно в голову, Миколу Величковского, раненого кулею в колїно і Витовта Станїшевского, раненого також в колїно (острим знарядом). Коцко помер в шпитали; в кишени его одіня знайдено набитий бравнінґ.

Переведене доси доходженє ствердило, що між иншими, Охримович, слухач IV. року прав і Решетило, слухач теольоґії, в сьвітскім одіню, були заосмотрені в оружиє і стріляли до польскої молодежи.

В однїй з опорожнених саль, в котрих придержано молодіж, ведучу борбу, знайдено около 15 бравнінґів і множество боксерів.

Ректор університету в порозуміню з сенатом академічним застановив виклади на університеті аж до дальшого заряджения.

Молодіж польска відбула вечером в академічнім домі польским віче а відтак співаючи пішла під памятник Міцкевича. Звідси учасники віча розійшли ся в спокою до дому.

— Дальше доносить „Gaz. Lwow.": З Відня телеґрафують: Презес Кола польского, др. Гломбіньский, виїхав вчера вечером до Львова, щоби в своїм характері яко ректор університету при помочи властий ствердити правдивий хід події.

Нині (в суботу) в полудне — так доносить „Gazeta Lwowska" — прислала нам філія Бюра кореспонденцийного слідуючий урядовий комунікат:

Урядові дотеперішні доходженя ствердили, що підчас подій на львівскім університеті дня 1 липня академіки Поляки не стріляли і що всї вистріли впали з рускої сторони. На основі льокальної візиї на місци події справджено, що слїди куль суть лиш в тім місци, в котрім підчас стички знаходили ся Поляки, а в стороні, де знаходили ся Русини, нема ніяких слїдів. Поляків було в хвили події на університеті около 40, а Русинів звиш 300. Всї Русини прийшли на університет з грубими буками і палками. В університетских салях, в котрих Русинів тимчасово придержано, знайдено по їх виданленю підкинених 34 боксерів, 2 кастети, 1 ніж мысливский, 11 револьверів, 9 бравнінґів, множество палок.

Арештовано загалом 127 осіб рускої народности, іменно 8 богословів, 80 правників і фільософів, 32 абітурієнтів шкіл середних, 7 осіб не маючих вічого спільного з університетом. На всїх 127 наложено превентивний арешт слідчий і виточено їм карне доходженє з §§. 134 і 87 зак. кар. На основі зізнань сьвідків ствердило дотеперішне доходженє карне участь в ексцесах що до 10 арештованих. Суть то: слухачі теольоґії: Михайло Шишкевич і Павло Решетило; правники: Осип Охримович, Олек-

---

пан Додде виграв яких двайцять тисяч фунтів штерлїнґів, а по тім пирі, яким він угостив своїх приятелів і свого секретаря тої ночи по тій щасливій події в комнатах на першім поверсі, можна би здогадувати ся, що то було сорок тисячів фунтів штерлїнґів. А тоті шпортовці то завсїгди щедрі люди: як прийшло, так пішло! Але пан Додде і его секретар так трохи уважали. Тож то наробили на другий день рано крику в цїлім домі, коли всї ті гроші, які пан Додде виграв, в ночи десь щезли. По правді не була то так велика сума, як первістно говорено, але все-таки одинайцять тисячів фунтів штерлїнґів самими банкнотами — та й щезли десь як камінь у воду!

Що его, як менї здає ся, найбільше гнївало, то була не так може сама страта гроший, як то, що его якийсь другий перехитрив і обікрав. Він ревів і верещав як скажений, так що мій пан ледви мав відвагу зайти до него і послухати, як він цїлу справу представляє. Банкноти, і то самі грубі, вложив він був до поляреса і закрив его в шуфляді в своїй власній комнаті. Коли лягав спати, подивив ся ще раз, чи єсть полярес а відтак замкнув комнату на замок і ще на колодку. Лиш в тім цїла річ, що вже тоді не було в полядресі нічого, лиш два красненько зложені примірники шпортової ґазети. Банкноти видко щезли тоді, коли він зі своїми приятелями забавляв ся на пирі. Коли властитель готелю спитав пана Доддса, чи він записав собі числа банкнотів, заверещав той до него: Чи гадаєте, що я скінчений туман длятого, що дав собі вкрасти банкноти? Розуміє ся, що я записав числа!

Его секретар в самім дїлї зробив спис банкнотів; лиш на нещастє спрятав его разом з банкнотами, що для злодія було, розуміє ся, дуже догідно і приятно.

Я гадав, що пана Доддса, котрий був собі добре грубий, пошибне, коли він о тім довідає ся. Я ще нїколи не чув, щоби хтось так кляв, як він, коли его злість взяла. Ми замкнули секретаря в барі а тимчасом робили, що могли, щоби викрити крадїж. А що пан Адамзон був одиноким незнакомим в цїлім готели, то очевидно підозрінє впало на него. Ми его як стій зловили і перешукали в его комнаті кождий навіть найменший кутик, але не знайшли нічого. Поминувши то, що він пішов був разом з другими на гору, щоби там випити скляночку шампана за успіх пана Доддса, не було ні найменшого слїду якогось доказу против него. Він казав, що з ним обійшли ся, що правда, в підлий спосіб, але зі взгляду на понятне горе пана Доддса іззз страти він не хоче позивати его до суду за обиду.

Мій пан, розуміє ся, казав закликати поліцию, але пан Додде мусів ще заплатити їй пять фунтів штерлїнґів кари за то, що він своїм звичайним способом говореня зачав її докоряти і викрикував, що она до нічого. Він визначив тисяч фунтів штерлїнґів для того, хто би відшукав банкноти і вийшов разом зі своїм секретарем з готелю та пішов знов на перегони.

Дехто був тої думки, що его обікрав таки его секретар; але пан Додде знав то ліпше. Та й я був кріпко о тім переконаний — длячого, не знаю — що то пан Джон Адамзом допустив ся крадежі. Розуміє ся, що в готели через довгий час о нічім більше не говорили як лиш о тій крадежи, а відтак забули о тім. Але я не мав спокою а передовсім займали мене два питаня: де він міг сховати ті гроші, коли ми так докладно перешукали его комнату? А відтак: чи забрав він їх з собою, коли в кілька днів опісля виїхав з готелю? Бо, що то він вкрав банкноти, я був певний того.

Служба готелева була би сею справою може ще довше займала ся, як би не то, що кілька миль звідси, в Люїс, хтось допустив ся убийства, котре звернуло на себе загальну увагу. Жертвою убийства став ся візник з Брайтона, котрого многі з нас знали. Чоловік той виграв був на льотериї кілька фунтів штерлїнґів і ізза тих, та ізза его годинника убив его якийсь букмекер іменем Кінетон. Коли убийника засудили, розійшла ся була чутка, що він признав ся був перед одним з дозорців вязничних, що то він перед кількома місяцями вкрав гроші в готели під „Золотим львом" в Брайтонї.

— А видите, Бобе — сказав до мене мій пан — се доказує, що ваш Адамзон, котрого ви так дуже підозрівали, не має з сею справою нічого спільного.

— Та оно дійстно так здає ся — сказав я на то.

— Таки так єсть; і я рад з того, що так стало ся, бо то усуває всяке підозрінє, що хтось в готели мг то зробити. А того ви не знаєте, чи той Кінетон був тут в день головних перегонів?

— Ні, не знаю; але того дня приходило до готелю богато людий, щоби пану Доддсови ґратулювати.

— То мусів без сумніву й Кінетон бути між ними.

Але я собі своє думав. Коли би Кінетон вкрав в осени одинайцять тисячів фунтів штерлїнґів, то на що би він відбирав чоловікови житє за нужденних двайцять фунтів? Той чоловічисько не був преці елеґантним паном і не годен був пропустити такої суми хоч би й за одинайцять літ. І длячого мав він призпати ся до того перед дозорцем а не перед сьвященником, як то звичайно буває?

(Конець буде).

са Назарців, Мирон Моссора; слухачі фільософії: Лев Марків, Антін Крушельницкий, Никола Зелзняк, Теодор Ставничпй і укінчений ґімназияст Петро Пастернак.

— **Неправдива чутка.** В виду розпусканої чутки, мов би на рогачках не пускано до міста селян, ідучих на похорон бл. п. Коцка і мов би на двірци селян завертано, Дирекция полиции заявляє, що власти того рода заряджень не видавали.

— **До рускої ґімназиї у Львові** вписало ся було з початком минулого року до головного заведеня 722 учеників; з тих в часї року виступило 86 (2 номерло), принято 22 нових, а при кінци року було у всїх 8 клясах а 17 відділах 658 учеників. При клясифікациї було відзначаючих 63, здібних до висшої кляси 482, взагалї здібних 12, нездібних 56: поправку в 1 предмету дістало 38, а 7 має поновити іспит. На надобовязкові предмети ходило: на науку польскої мови 423, француської мови 46, співу 133, рисунків 93, стенографії 48, а ґімнастики 467. Чесне заплатило в I. півроці 101, а в II. півроці 170 учеників, разом в квоті 10.840 К., а приватисти 680 К. Стипендиї побирало 8 учеників в квотї 1536 Кор. Ученики були всї руско-кат. обряду з вимком 3 римо-католиків і 1 православного.

В філїї було 5 кляс. V. кляса мала один відділ в 59 учениками, а инші (I—IV) кляси по 2 відділи. З початком року вписало ся 585 учеників, а при кінци остало 541. Клясифікация випала так: 53 відзначаючих, 338 здібних до висшої кляси, 60 взагалї здібних, 36 нездібних, 50 поправок, а 5 доповняючі іспити. На науку польскої мови ходило 402 учеників, на француске 5, на спів 90, ґімнастику 138, стенографію 59. Шкільну оплату зложило в обох півроках 183 уч. в квоті 6.920 К. а приватисти заплатили 760 К. Стипендистів було 10, які побрали разом 2.070 К стипендий. З вимкою 2 римо-католиків були всї ученики руско-кат. віроісповіданя.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру у Львові зложено в другім чвертьроці 1910 квоту 2.460·30 К. Разом з чистою готівкою, яка остала ся з кінцем марта, є на будову театру 115.773 К 41 с. — Наш письменник, Михайло Коцюбиньский, перебуває тепер для поратованя здоровля на острові Капрі коло Неаполя. — Щезла без слїду 30-лїтна хора на умі Катерина Калїчакова, жінка селянина з Пустомит. — Фел. Ляховскому, селянинови з Дублян, загубив ся оногди у Львові єго 6-лїтний син Стефан. — На полях Габриелївки, коло міскої різниці знайдено в пятницю вечером якусь молоду женщину, лежачу без памяти. Хто она і що їй стало ся, ніхто не знає. Стация ратункова відставила єї до шпиталю. — В Дібщу бережаньского повіта, відбудуть ся в четвер дня 7 с. м. загальні збори читальнї „Просьвіти“ в домі Івана Поперечного.

— **З Бродів** доносять: Виділ філїї Руского товариства педаґоґічного отворить приготовляючий ґімназияльний курс в Бродах, коли до дня 10 липня зголосить ся найменше 10 кандидатів. Ученики дістануть хату і харч за одноразовою заплатою 18 корон. Зголошеня приймає голова філїї проф. ґімн. Іван Созаньский (Броди, Юридика). — За виділ: *Іван Созаньский. о. Евген Мончібович*, секретар.

— **Смерть від грому.** Коло фільварку Розалївка при Стенятині сокальского повіта вдарив сими днями грім в дуб і убив під ним 60-лїтну зарібницю Мартоху Кник, котра ховаючись перед тучею, станула була під деревом.

— **Самоубийства.** В міскім огороді в Тернополи відобрав собі сими днями житє вистрілом з револьвера, вистреленим в голову, 29-лїтний Григорий Процишин, рільник з Настасова. — Берлинї відобрала собі житє 24-лїтна студентка Штерба, з роду Чешка, котра учила ся там музики. Причиною самоубийства стала ся забобонність. Дівчина познакомила ся була і полюбила ся з якимсь купцем, котрий часто виїзджав на довший час в справах купецких, але все писав листи до неї. Послїдним разом не давав через кілька днів знати о собі а дівчина гадаючи, що він позабув на неї і покинув єї, пішла по раду до — ворожки. Ворожка потвердила єї здогад а дівчина тоді відобрала собі житє.

Телеґрами.

Відень 4 липня. На нинїшнім засїданю комісиї буджетової в дальшій загальній дискусиї над предложенем в справі італїяньского виділу правничого по короткій розправі формальній над протоколом з послїдного засїданя і коли бар. Морзей зрік ся голосу, став промовляти пос. Ґостінчар по словіньски.

Цетинє 4 липня. Турецкі вояки набили буками богато сербских нотаблїв з Беране. Вназлїдок того настав в цїлім повітї Беране переполох. Жителї поодиноких місцевостий поховали ся в горах. Часть тих втїкачів перейшла чорногорску границю. Внаслїдок тих подій на турецкій граници звернуло ся чорногорске правительство до представителїв Росиї і Сербії в Цетини з завізванем, щоби їх правительство спільно з Чорногорою внесли жалобу в Константинополи на того рода вибрики турецких вояків. В окрузї Беране оголошено стан облоги.

Цетинє 4 липня. Альбаньского нотабля Ассосеровича з Плави, котрий разом з сином, двома братами і сестрінком та чотирома иншими свояками втїкав до Чорногори, войско турецке зловило і роззброїло.

Мадрид 4 липня. До буджету войскового вставлено кредит на удержане постійної армії в силї 115.692 К. Давнїйше удержувано 80.000 войска. Підвисшене відносить ся особливо до африканьских залог.

Константинополь 4 липня. Комісия Порти під проводом Феріда розпочала вступні роботи в справі управильненя австро-угорско-турецкої границї.

Катанїя 4 липня. Сильне трясенє землї дало ся почути в Джерре, Лїнґваґльосса і Цафферана. Серед жителїв настав переполох.

Пальма (Майорка) 4 липня. Остров Кабреру (Балеарскі острови) навістило вчера землетрясенє, котре тревало короткий час, при чім дав ся почути підземний гук.

Бетені (Франция) 4 липня. Підчас воздушних перегонів впав воздухоплавець Вахтер з висоти 200 метрів і забив ся на місци.

Руско-анґлїйский підручник.

Для вибираючих ся до Америки!

„Хто знає 500 слів якоїсь мови, може сьміло полагоджувати всї свої щоденні потреби“.

Скорше найде щастє в Америцї той, хто розуміє хоч трохи анґлїйску мову. Єсли маєте намір коли небудь там їхати, купіть собі **„Руско-анґлїйский підручник“** до скорого і певного вивченя анґлїйскої мови з докладним виговором, з доданем словаря, найнотрібнїйших щоденних розговорів і всяких інформаций.

Книжка обнимає 254 сторін друку, і є в твердій оправі. — Видана в Америцї.

Коштує **3 кор.** з пересилкою.

Висилаєсь за післяплатою, — або за попереднім надісланем гроший.

Замовленя приймає: Ст. Вартиньский, Друкарня „Газ. Львів.“ ул. Чарнецкого ч. 12 Львів.

Надіслане.

„Псалтиря розширена“

в дусї християньскої молитви і пр. для ужитку церков і молитвенного, поручена всїми трома Ординариятами.

В оправі 4 К, брошурована 3 К 50 сот. Висилає за попереднім присланєм гроший, або посліплатою: А. Слюсарчук, парох Рунгури п. Печеніжин.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець.

З Кракова: **2·30**, 8·55, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·25, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, **9·44**.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·33 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, 2·45, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·12, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59**).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всїх і зі всїх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днїв.

Білети складані в однім напрямі на нїмецких зелїзницях, важні 45 днїв.

Білети картонові, звичайні, до всїх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).